

Cykl: „Prawda was wyzwoli” (J 8, 32b)¹

Katechezy z wykorzystaniem zasobów internetowych

Tematyka:

I. Modelowanie pojęcia relatywizmu. Szacunek dla poglądów człowieka a relatywizm

II. Jestem katolikiem, czyli...

III. Grzech w świetle prawdy

IV. Ratunek – wyzwalająca PRAWDA

UWAGI

Cykl stanowi formacyjną i dydaktyczną całość. Propozycja dotyczy wykorzystania kilku krótkich filmów dostępnych na YouTube. Katechezy przeprowadzone kolejno tworzą całość treściową. Można je przeprowadzić w liceach i technikach a także w klasie 3 gimnazjum. To ostatnia, czwarta katecheza cyklu.

---

¹ Przygotowała: Teresa Czarnecka (zespół ks. Władysława Kubika Sj)

IV. Ratunek – wyzwalająca prawda

[\[Wróć\]](#)

Cele:

- Przybliżenie Jezusa Chrystusa jako Zbawcy kochającego każdego człowieka.
- Ukazanie zniewalającej siły grzechu.
- Budzenie wiary w prawdę o Zbawicielu, który sam jest Prawdą.

Temat: Ratunek – wyzwalająca prawda

Wprowadzenie do modlitwy – ankieta

Katecheta rozdaje małe kartki (mogą one być w kolorze szat liturgicznych bieżącego okresu liturgicznego, np. zielone lub fioletowe). Prosi, by uczniowie odpowiedzieli na dwa pytania. Zaznacza, że ankieta jest anonimowa. Jeśli ktoś z jakiegoś względu chce, by katecheta poznał jego odpowiedź imiennie i zgłosi to, katecheta prosi, by zwrócił się do niego osobiście po lekcji.

Przypomnij sobie, kiedy ostatnio byłeś bardzo smutna, byłeś bardzo smutny. Pomyśl: z jakiego powodu? Co musiałyby się stać, by się nie smuciła, nie smucił? Napisz to.

W zależności o własnego rozeznania katecheta może kartki zebrać, przeczytać po lekcji, opracować i omówić albo – po napisaniu przez uczniów odpowiedzi – poprosić, by wpisali bieżącą datę i schowali kartki w domu w jakieś bezpieczne miejsce. Podkreślamy, że warto do tej kartki zajrzeć za miesiąc lub za pół roku i zastanowić się, czy znowu napisalibyśmy to samo i co się w moim życiu zmieniło.

Modlitwa

Uczniowie wstają. Czytamy (lub polecamy przeczytać wybranemu uczniowi) Pismo Święte (Rdz 4, 1b-7). Warto zachować dialogi liturgiczne (w tym przypadku: „Czytanie z Księgi Rodzaju”. „Oto słowo Boże”. „Bogu niech będą dzięki”).

Abel był pasterzem trzód, a Kain uprawiał rolę. Gdy po jakimś czasie Kain składał dla Pana w ofierze plody roli, zaś Abel składał również pierwociny ze swej trzody i z ich tłuszczu, Pan wejrzał na Abła i na jego ofiarę; na Kaina zaś i na jego ofiarę nie chciał patrzeć. Smuciło to Kaina bardzo i chodził z ponurą twarzą. Pan zapytał Kaina: Dlaczego jesteś smutny i dlaczego twarz twoja jest ponura? Przecież gdybyś postępował dobrze, miałbyś twarz pogodną; jeżeli zaś nie będziesz dobrze postępował, grzech leży u wrót i czyha na ciebie, a przecież ty masz nad nim panować.

Po przeczytaniu słowa Bożego wprowadzamy krótkie modlitewne rozważanie.

Dlaczego Kain chodził z ponurą twarzą? Tak naprawdę nie wiemy. Wiemy jednak, że uczynił coś, co spowodowało, że Bóg nie wejrzał na jego ofiarę. I Bóg rzekł do Kaina: „...gdybyś postępował dobrze, miałbyś twarz pogodną”. Tyle wiemy: że smutek Kaina, taki mocny, aż do ponuractwa – to skutek tego, że Kain źle postępował.

Zastanów się: Czy twoje smutki albo twoje niezadowolenie nie są skutkiem tego, że w życiu czynisz jakies złó? Zaniedbujesz dobra?

Chwila ciszy.

Bóg mówi: „Przecież gdybyś postępował dobrze, miałbyś twarz pogodną; jeżeli zaś nie będziesz dobrze postępował, grzech leży u wrót i czyha na ciebie, a przecież ty masz nad nim panować”.

Jeszcze jedno pytanie – niech każdy z nas odpowie na nie sam sobie: Czy moje grzechy mnie smućą?

Chwila ciszy.

Powiedz Bogu, jakiego zła w swoim życiu najbardziej żałujesz.

Chwila ciszy. Wspólnie odmawiamy akt skruchy, np. „Spowiadam się...”.

Wprowadzenie do drugiego fragmentu konferencji „Pocałunek Judasza”²

Na filmie „Jestem grzechem” postaci, personifikacje grzechu ([UWAGI_1](#)), wmawiały nam, że jesteśmy wobec pokus zła bezsilni, bezradni. W odczytanim fragmencie Księgi Rodzaju Bóg wyraźnie mówi do każdego z nas: „...grzech leży u wrót i czyha na ciebie, a przecież ty masz nad nim panować”. Nie musimy grzeszyć, nie musimy być zdrajcami, tymi, którzy zdradzają Jezusa Chrystusa. A jednak grzeszymy. Co Bóg mówi na nasze grzechy?

Żeby to w pełni dostrzec, wróćmy do konferencji o. Adama. Gdy będziecie oglądać film, zwróćcie uwagę na otoczenie, w którym ojciec głosi tę konferencję. Zobaczycie stare, niesamowite drzewa: to drzewa oliwne. Ojciec Adam jest w Ogrodzie Oliwnym, tam, gdzie Jezus modlił się przed męką. Te stare, sękaty pnie, mają około 900 lat. Ale oliwki mogą wyrastać ponownie z korzeni ściętych drzew. Niewykluczone więc, że korzenie, z których wyrastają drzewa w Ogrodzie Oliwnym, pochodzą z czasów Jezusa Chrystusa.

---

² Drugi fragment rekolekcji o. Adama Szustaka OP „Oto Człowiek” publikowanych podczas Wielkiego Postu 2014 r. na stronie www.stacja7.pl nr 52; odcinek 3 „Pocałunek Judasza”. Pierwszy fragment był wykorzystany w scenariuszu poprzedniej katechezy.

Podczas słuchania konferencji zwróćcie uwagę na to, jak Jezus odnosi się do zdrajcy. Takie pytanie zadam wam po filmie: Jak Jezus odnosi się do zdrajcy, do każdego grzesznika? I dlaczego tak postępuje?

Prezentacja filmu (drugiego fragmentu konferencji, od 04:14 do 06:56)

<https://www.youtube.com/watch?v=0uiFiqoIPG4>

*Po filmie (WYŁĄCZAMY W CZASIE 06:56) prosimy, by uczniowie zapisali w zeszycie odpowiedź na postawione przedtem pytanie. Piszemy na tablicy: **Jak Jezus odnosi się do tego, kto Go zdradza, do każdego grzesznika?** lub wyświetlamy pytanie (prezentacja Katecheza-4, slajd 2) i dodatkowo komentujemy.*

Napiszcie, co Jezus mówi do Judasza? I do każdego grzesznika? Czego nie mówi? Jak się do tego, kto Go zdradza, czyli do każdego grzesznika odnosi? Dlaczego to robi?

Po wykonaniu pracy (wystarczy 5-6 minut), prosimy, by ktoś przeczytał odpowiedź. W razie potrzeby uczniowie mogą się nawzajem uzupełniać. Chodzi o to, by zostały wyrażone kluczowe myśli.

Jezus mówi do zdrajcy „przyjacielu”.

Jezus wymienia ze zdrajcą pocałunek, wyciąga do niego ręce, przyciąga go do siebie.

Nie mówi do grzesznika: „nawróć się”, „zmień się”, „dlaczego to robisz?”.

Patrzy na niego z miłością.

Składa pocałunek na całym jego życiu.

Jezus wie, że jedyne, co może pomóc grzesznikowi, zbawić go, jest Jego miłość. Tylko gdy grzesznik przyjmie miłość Jezusa, będzie zbawiony.

Wprowadzenie do filmu – pantomimy „Lifhouse Everything – Drama”

Na zakończenie obejrzymy pantomimę. Może zaskoczy was forma, ale naprawdę warto zrozumieć, o czym mówi. Niektórzy z was być może widzieli tę pantomimę albo nawet brali udział w jej przedstawianiu, ale spróbujcie na nowo zinterpretować wszystkie obrazy po kolei: kto jest kim, jakie personifikacje tutaj występują.

Prezentacja filmu i rozmowa – interpretacja pantomimy

<https://www.youtube.com/watch?v=lSwCOs-uXzU>

Po filmie prosimy, by uczniowie wymienili postaci pantomimy i zinterpretowali, co przedstawiały. Od razu zaznaczamy, że jest to najkrócej opowiedziana historia zbawienia ludzkości i każdego człowieka.

Podczas rozmowy zwracamy uwagę na to, że szatan jawi się jako atrakcyjny. Pokusy sprawiają, że człowiek poniża się, upadła (dziewczyna w filmie najpierw jest mamiona szczęściem i przyjemnością, a potem wręcz rzuca się na pieniądze i alkohol), zatracą swoją godność, wpada w nałogi i choroby (anoreksja).

Warto zadać pytanie, jak uczniowie nazwaliby ostatnią pokusę, gdyż sama chęć popełnienia samobójstwa jest właśnie wynikiem działania tej pokusy. Jest to nastraszniejsza pokusa człowieka, bo zaprzecza ona możliwości wyzwolenia z grzechu, odzyskania godności: to ROZPACZ. Rozpacz jest jednym z grzechów przeciw Duchowi Świętemu: to niewiara, że Bóg zbawił mnie, że może mnie wyzwolić.

Ważna jest też interpretacja gestów na początku i na końcu filmu: szatan ściąga szatę, białe ubranko, z dziewczyny. Czego symbolem jest ta szata? Co robi Jezus, gdy zwycięża nasze grzechy? W co ubiera bohaterkę? Zwraca jest szatę, która jest aż za duża na dziewczynę. Szata jest symbolem: najpierw łaski świętości, którą mieliśmy w raju i którą utraciliśmy przez grzech pierworodny. Na skutek tego staliśmy się skłonni do zła. A potem, ta zwrócona nam szata, to łaska uświęcająca. Jezus zbawia nas i obdarowuje przeobficie, tak że nurzamy się w Jego łasce.

POSTGACI I ICH ZNACZENIE

Bóg: najpierw Stwórca

stwarza człowieka (lepi i daje bijące serce),

obdarza go – umieszcza w raju (symbole przyrody: kwiat, owoc, ptak),

jest z człowiekiem blisko (tańczy z nim).

Szatan:

odciąga człowieka od Boga, kusi, obiecuje „piękny taniec”,

sprawia, że człowieka odchodzi od Boga, a potem porzuca, zostawia na pastę grzechów – nałogów.

Personifikacje pokus (nałogów): pieniądze, alkohol, anoreksja i na końcu rozpacz.

Łudzą szczęściem, a potem sprawiają, że człowiek uzależnia się, poniża się, traci godność i wpada w rozpacz.

Bóg – Jezus Chrystus, Zbawiciel

nieustannie woła grzesznika i pomaga mu,
bierze na siebie skutki grzechów człowieka,
zwycięża,
wyzwala człowieka z niewoli grzechu,
przywraca godność człowieka, obdarza go łaską uświęcającą.

BIAŁA SZATA

łaska świętości z raju, a potem łaska uświęcająca

Modlitwa

Obejrzelśmy najkrócej pokazaną historię zbawienia. Każdy grzech jest kłamstwem Złego: prowadzi do zdrady i zniewala.

Prosimy, by wybrany uczeń przeczytał fragment encykliki „Fides et ratio” – można dać [wydruk](#) lub wyświetlić (patrz PowePaint: Katecheza-4Grzech, ostatni slajd), komentujemy go i modlimy się.

„Sam Bóg zaszczeplił w ludzkim sercu pragnienie poznania prawdy, którego ostatecznym celem jest poznanie Jego samego, aby człowiek — poznając Go i miłując — mógł dotrzeć także do pełnej prawdy o sobie” (Encyklika *Fides et ratio*).

Dalszy ciąg modlitwy prowadzi katecheta.

Można uciekać od prawdy o sobie. I żyć w kłamstwie albo złudzeniach. Bo zdumiewające jest, że prawda o sobie przeważnie boli. I gdyby poprzestać na poznaniu siebie – można wpaść w depresję, a nawet w rozpacz.

Ale poznawać Boga i miłować Go – to uszczęśliwia i wyzwala. O takie wyzwolenie prosimy Boga.

Ojczy nasz...

UWAGI_1

Katecheta upewnia się, czy uczniowie wiedzą, co znaczy słowo personifikacja, czyli „przypisywanie przedmiotom, zjawiskom, pojęciom abstrakcyjnym cech ludzkich; także przedstawienie w postaci ludzkiej pojęć, zjawisk przyrody itp.; uosobienie; postać uosabiająca coś» („Słownik języka polskiego PWN”). [\[Wróć 2\]](#)

„Sam Bóg zaszczerpił w ludzkim sercu pragnienie poznania prawdy, którego ostatecznym celem jest poznanie Jego samego, aby człowiek — poznając Go i miłując — mógł dotrzeć także do pełnej prawdy o sobie” (Encyklika *Fides et ratio*).

[\[Wróć\]](#)